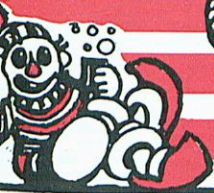

l'escala

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 85

JUNY 1987

NOU CARTIPAS MUNICIPAL

Sumari

BÚSTIA · FULL OBERT · VIDA ESCALENCA: COM VA ACABAR EL ROSARI DE L'AURORA? · CONVERSA AMB... «L'AVI MIXEU» · DE MÉS I DE MENYS · NOTICIARI LOCAL · RESULTATS ELECTORALS LOCALS · ESPORT I LLEURE · REPORTATGE GRÀFIC DEL «CINQUANTENARI» · UN XIC DE TOT · A & A · FOTOGRAFIA ANTIGA DE L'ESCALA COL·LECCIONABLE, ETC...

REDACCIÓ

Apartat de Correus, 19
17130. L'ESCALA

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabru
NOTICIARI LOCAL: F. Guanter
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

BUSTIA

Els articles publicats a L'Escalenc expressen solament l'opinió de
llurs autors

CARTA D'AGRAÏMENT

Els dies 30 i 31 de maig recordarem tots plegats que feia 50 anys s'havien inaugurat les escoles. A tal efecte, la **Comissió de Cultura del Col·legi Públic Empúries** (pares i mestres), vàrem organitzar una sèrie d'activitats. La il·lusió era molt gran, la bona voluntat també, les ganes de treballar no hi mancaven, però..., ens sortiria tot bé? Era molta l'envergadura, i nosaltres només estàvem acostumats a organitzar petites festes per a la mainada.

Avui, dia 5 de juny, podem estar contents: el **cinquantenari** ha estat un èxit; un èxit que tots guardarem entre els nostres records més entranyables i que ha estat possible mercès a la **col·laboració de tot un poble** que, amb el seu ajut i suport, ha mostrat la seva estimació i gratitud vers l'escola.

Ens cal donar les gràcies a l'**Ajuntament**, a la **brigada municipal**, al **C.E.R.** i a la **seva agrupació sardanista**, als **artistes escalencs** que amb tanta gentilesa ens han cedit una de les seves obres, a **les Entitats locals** que s'han afegit a la celebració, a **totes les cases comercials** que han respòs a la nostra crida, a **tots els artistes** que ens van fer passar una vetllada molt agradable el dissabte a la nit, i a **tothom qui ha col·laborat**; però a qui hem de donar les gràcies d'una manera molt especial és a **totes aquelles persones que, aplegades al pati de les escoles el dia de l'arrossada, varen fer gala d'una correcció, d'una educació i d'un civisme dignes d'elogi.**

A tots ells volem fer arribar el nostre més sincer agraiement.

La Directora i la Comissió de Cultura
del Col·legi Públic Empúries

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

EDITORIAL

JA HEM VOTAT

Ja hem complert amb el nostre deure ciutadà. Si més no un 73'8% de la població ha complert amb el seu deure ciutadà: la resta, no ha pogut fer-ho perquè no era al poble aquell dia, perquè no era al cens, perquè estava impossibilitada o, no ho ha fet, perquè no ha volgut. De totes les eleccions que s'han fet a l'Escala, aquestes han estat les més participatives, per poques dècimes, però han estat aquelles en què més gent hi ha participat, i la participació aquí sol ser alta, i això és bon senyal; això és senyal que els escalencs no ens desentenem dels assumptes públics.

Davant dels resultats obtinguts toca fer dues coses: els guanyadors han de saber guanyar, han de pensar que han estat escollits per gestionar el poble durant aquests propers quatre anys i que l'han de gestionar amb la resta de persones escollides per a tal fi per un altre sector de votants; els qui no han guanyat han de pensar que també tenen la seva tasca: han d'ajudar al bon govern de la població, participant en el govern si així es decideix, o treballant des de l'oposició, si fa el cas. Sigui com sigui, són onze persones que tenen una feina encomenada i que l'han de fer tan bé com sàpiguen, que per això han estat triats.

I nosaltres què? Els qui no formem part d'aquestes onze què hem de fer?

Doncs nosaltres, encara que no tinguem aquesta tasca, aquesta responsabilitat concreta, també hi hem de col·laborar, participant, com a ciutadans, com a bons ciutadans, en el bon funcionament del poble; al cap i a la fi «la festa» es fa per nosaltres i per a nosaltres, i també hi hem de participar a través dels canals que s'estableixin a tal efecte: criticant (opinant críticament) si cal, aportant-hi el nostre gra de sorra quan calgui, col·laborant-hi sempre. És el nostre dret i és la nostra obligació. **Tindrem l'Ajuntament que ens mereixem.**

A UNA CERTA JOVENTUT ESCALENCA

No em puc estar de felicitar sincerament els joves que, recentment, han obrat tant en favor de Xile i de Sud-Àfrica. Tanta generositat i dedicació els honora: conferències, exposició, pel·lícules, festival, taula rodona, programacions en ràdio-televisió local; confecció i distribució de propaganda, etc. Tot un mes de mobilització.

Per motiu d'absència sento no haver pogut aportar-los-hi l'escalf d'una presència més.

Els que ens dediquem desinteressadament a tasques que jutgem solidàries o d'interès públic, sabem la suma d'esforços i de temps que tals faiments representen.

Vull creure que aquests altruistes amics estan satisfets de llur acció com ja diuen. Si malauradament no fos així, vull dir-los-hi que no es desanimin i els prego de que perseverin; els èxits estan fets d'esperances i de decepcions. Seguiu en la vostra pròdiga comesa. Per desgràcia no són pas les fites qui manquen: els privats de pa i els interdicts de justícia en 122 països. Sigueu imparcials en la selecció de l'objectiu que us heu fixat.

Quí diu que la joventut escalenca és frívola i conformista? potser jo mateix en un dia de desencís. El que cal a tot analista (professional o aficionat) que es vulgui proposar un objectiu és saber amanollar d'un sol esguard l'actitud de *tota* la jovenalla sense deixar-se emportar per subjeccions segregatives, (sovint instintives, segons el medi circumdant). És clar que allò que més ens salta a la vista són les informacions espectacularment negatives i destructives: la droga, el crim, la violació, el vandalisme, la bretolada, és a dir, l'enfosquiment dels esperits. Sapiguen veure

o descobrie aquella joventut intel·lectual sana, estudiant, despresa, constructiva, honrada i positiva, és a dir, la llum dels sentits. Obriem els ulls: a l'Escala també en tenim de nois i noies d'aquesta mena!

Sapiguen que la solidaritat amb la gent que sofreix és prova d'humanitarisme i que aquest sentiment promou l'admiració i l'adhesió dels assenyats, i tant li fa si aquests fossin minoria: la qualitat és més preuada que la quantitat.

No defalliu: ajudar les víctimes de l'opressió, sigui -aquesta- física o espiritual, és sempre noble i mereixent.

Mercès a vosaltres; el vostre comportament dignifica l'Escala.

Saderra

NOTA DE LA COMISSIÓ DE CULTURA DEL COL·LEGI P «EMPÚRIES»

A la llarga llista nominal d'entitats, cases comercials i particulars que varen col·laborar en la celebració del CINQUANTENARI del nostre col·legi i que figura en el llibret editat, cal afegir-hi:

Lluís Bofill, Lampisteria Josep Bosch, Byblós, Ernest Colomer, Confraria de Pescadors, Escola de Formació Professional, Benet Poch, Forn Riembau. Són les entitats, cases comercials i particulars que varen col·laborar després que el llibret fos a l'impremta.

FULL OBERT

HISTÒRIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA

NOTA PRELIMINAR.- En el llibre "50 anys col·legi públic EMPÚRIES", publicat el dia de la festa del CINQUANTENARI, en les "NOTES HISTÒRIQUES DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA" vaig procurar recollir tot el que vaig poder sobre els col·legis des de principis de segle. No obstant, en molts casos em va semblar més encertat -i en altres obligat per manca de temps- de resumir o no posar-li tot perquè no resultés excessivament llarg. Faré els possibles per continuar publicant aquest treball de recerca històrica a "L'ESCALENC" (aquest és el 4rt. mes) a fi de complaure els lectors interessats, els quals, si fan la comparació en aquest mateix, podran veure una sèrie de coses que no surten en aquelles "Notes històriques". Al mateix temps, això ens permetrà i en certa manera ens obligarà a continuar parlant-ne, com vaig dir el dia de la presentació del llibre del CINQUANTENARI

Amb data de primer de setembre de mil nou-cents tretze, el secretari En Pere Sureda i Maranges certificava amb la conformitat de l'alcalde En Salvador Sala i Cardenas, el cessament de la mestra interina Na Carme Carbó i Serrat, i la presa de possessió amb aquesta mateixa data de la professora nomenada per exercir aquest càrrec en propietat Na Francesca Fraga i Mató.

Amb data cinc de novembre de mil nou-cents tretze i amb el mateix alcalde anterior es va celebrar una reunió per examinar els pressupostos presentats a la Junta pels tres mestres de les escoles nacionals En Lluís Alsina i Pujol, En Narcís Moriscot i Basas, i Na Francesca Fraga i Mató. Això ho disposava la Instrucció aprovada per la R.O. de 31 de març de 1902, R.D. de 7 de febrer de 1908 i demés disposicions sobre aquesta matèria. La Junta per unanimitat acordà d'informar-los en sentit favorable i que "s'enviïn dos exemplars de cada un dels tres pressupostos a la Junta provincial d'Instrucció pública de Girona de conformitat amb el que està disposat en aquell Decret". (No hi consten les quantitats pressupostades). A més de l'alcalde, ho signaren els altres membres d'aquesta nova Junta local, que es va constituir el setze de juliol del mateix any i que eren els següents: Josep Carreras i Juana, i Ramon Tasis i Tutau, consellers de l'Ajuntament; Rafel Juli i Sureda, metge-inspector local de Sanitat; Francesc Guillot i Martí

(farmacèutic) designat per l'Ajuntament; Lluís Alsina, mestre; Carles Costa i Albert, rector d'aquesta Vila; Josep M^o Dubé i Martí, i Josep Masferrer i Pasqués, pares de família nomenats pel Governador Civil; Anna Ferrer i Farrés, i Consol Delfó Güell, mares de família nomenades de la mateixa forma; i Pere Sureda, secretari.

Amb data divuit de juliol de mil nou-cents quinze es va aixecar acta amb motiu de la inauguració i visita a "les exposicions de treballs escolars realitzats durant el curs que s'ha acabat el dia anterior en totes les escoles nacionals d'aquesta Vila. La Junta acordà concedir un expressiu vot de gràcies a cada un dels mestres". En aquesta ocasió era alcalde En Josep Carreras i Juana.

En una acta constitutiva de nova Junta del dia quinze d'abril de mil nou-cents setze hi apareixen els mateixos membres que en l'anterior excepte En Salvador Sala i En Josep Carreras; en substitució hi havia En Joan M^o Gou i de Palol, que era l'alcalde, i En Lluís Sureda i Paradís, que era conseller.

Amb data vint d'abril de 1916 cessava el mestre En Narcís Moriscot i Basas, i prenia possessió amb caràcter interí En Leandre Mínguez. El dia vint d'octubre del mateix any prenia possessió En Carles Canela perquè el dia 5 havia cessat el Sr. Mínguez.

El primer de febrer de 1917 la Junta local donava possessió al mestre en propietat En Marià Crivillé i Gras.

El set de setembre de 1918 també la Junta donava possessió al mestre interí En Ròmul Riera i Rich, per haver mort el Sr. Crivillé el dia onze del mes d'agost. El dia 25 del mateix mes cessava el Sr. Riera i prenia possessió el mestre també interí En Pere Massó i Bujons, el qual cessava el 19 de gener de 1919. El 15 de març del mateix any entrava el mestre interí En Joan Plana i Macías.

Per últim, el primer de setembre de 1919 prenia possessió el mestre en propietat Sr. Agustí Gratacós i Dabau, que va estar a l'Escala durant onze anys i mig i per tant continuarà sortint en la història successiva.

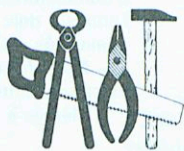
Joan Morera i Desel

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/. del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras
JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/. Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/. Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

ESTUDI I SERVEI
ASSESSORIA EMPRESARIAL

- AREA LABORAL I SOCIAL
- ASPECTES FISCALS DE L'EMPRESA
- ASSESSORAMENT JURÍDIC-EMPRESARIAL
- COMPTABILITATS
- GESTIONS DE TOTA MENA
- ASSEGUANCES

JAUME BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

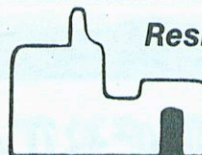
Tel. 77 10 23
L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

Residencial «FLORA PARK»
(PUIG PEDRÓ)

Construcció de vivendes amb jardí i piscina
comunitàries, a partir de:

6.000.000'—

condicions de pagament a convenir.
RAFAEL MORENO I GARCIA

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGUANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

AIRSA

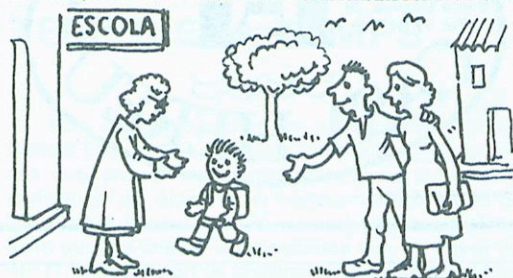
AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

AL CUL DEL SAC ES TROBEN LES ENGRUNES

Ja som al juny i per tant podem dir que finalitza pràcticament el curs escolar 1986-87, un curs que com d'altres també ha tingut quelcom d'especial, a part de la rutina d'unes classes diàries, sotmeses a uns horaris i programes prèviament confeccionats. Ha arribat, doncs, el moment de fer examen de consciència a fi de conèixer l'actuació dels implicats en l'engranatge educatiu i poder jutjar millor la seva dedicació "en pro" del progrés cultural. En el fruit del treball recau generalment la millor comprovació, encara que no sigui sempre suficientment fidedigna si es tenen en compte possibles problemes lingüístics, d'adaptació, d'absències a classe, de diferenciació intel·lectual, d'integració, etc. que afecten alguns alumnes i dificulten el seu normal aprenentatge, malgrat haver-se emprat, en aquests casos, els adequats mètodes educatius.

Si tots i cada un dels participants en la tasca educadora sospessin la feina realitzada al llarg del curs per a treure'n una allionadora experiència, es garantiria una eficaç activitat pedagògica cara al futur.

Normalment es tendeix a analitzar la labor educadora del professorat jutjant el sistema educatiu emprat, d'acord amb els resultats obtinguts pels alumnes; però, a vegades, no es té en compte el greu problema d'haver d'ensenyar a qui no té interès de rebre uns coneixements i sorgeix un conflicte doble per a l'ensenyant: per una banda, pot ser que el seu treball esdevingui inútil, i per l'altra, pot decaure el seu prestigi com educador. Ambdues facetes són prou negatives com per desmoralitzar l'actitud del mestre. Però, sortosament compta amb l'altra cara de la moneda que l'omple de satisfacció, perquè en ella figura un grup considerable d'alumnes treballadors i responsables que estimen el treball escolar i reflexen, amb justícia, la feina del mestre.

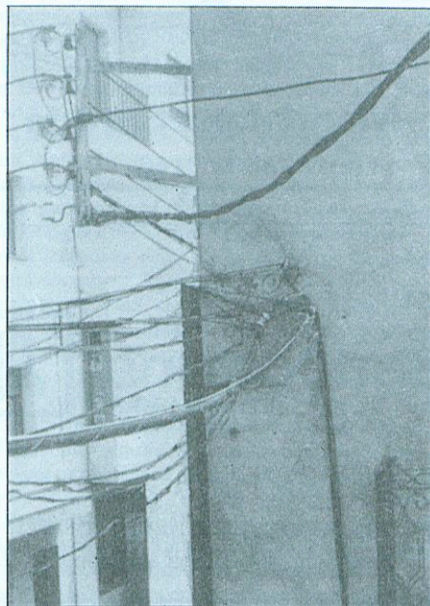
Quant als alumnes, adverteixen el seu rendiment i alguns consideren que podien haver treballat millor, amb més interès, amb un estudi aprofundit, etc., però quan això succeeix sol ésser tard i recuperar el temps perdut esdevé gairebé impossible.

Les qualificacions de les àrees d'estudi obtingudes en les proves d'avaluació de l'alumne diuen molt envers el seu rendiment. El mateix educand para esment de les llacunes que interfereixen la bona marxa del seu treball escolar; però en poques ocasions hi posa el remei pertinent, malgrat l'encertat diagnòstic del mestre.

Respecte als pares dels alumnes, també juguen el seu important paper en el procés educatiu. Ells són els primers i els més directes responsables de l'educació dels seus fills i per tant, els primers en assumir la plena responsabilitat de participació en tot el que està relacionat amb la tasca educativa de l'escola. Ells són els qui acudeixen als professionals de l'ensenyament per a confiar-los llurs fills; però això no significa desentendre's del complicat problema que comporta l'educació, ni deixar d'establir una bona coordinació o un estret lligam entre pares i mestres, fent-ne de tot plegat un important puntal per aconseguir els objectius assenyalats.

És cert que en el procés d'ensenyament-aprenentatge és l'alumne qui aprèn; però els educadors (pares i mestres) han de facilitar-li els mitjans, els mecanismes per tirar endavant el seu avenç, comptant sempre amb la col·laboració del propi alumne, en la mesura que li sigui possible, per contribuir al seu propi desenvolupament i a la seva regulació.

Pilar Pellicer de Gispert

MÉS SOBRE CABLES

Comentant l'article del mes passat referent a la necessitat de posar ordre al desgavell de fils de tota mena que creuen barroerament carrers i façanes, un company objectava:

-No dius res! ¿T'imagines l'enrenou d'haver de reestructurar tota la xarxa de cap i de nou? Tu saps el que costaria en diners? Per on es començaria?

-És evident que no seria bufar i fer ampolles. Com no ho són molts dels projectes que, malgrat tot, s'han portat a terme, tot i éssent d'una envergadura semblant o superior. Però en un moment o altra s'ha d'agafar el toro per les banyes, i quan més es tardi, pitjor! Altres viles, més grans que la nostra, ho estan realitzant, amb paciència i a llarg termini, es clar, però, amb resolució i afany.

Mira, tot es tracta de voler-ho fer, d'organització i d'anar-se marcant unes fites per anar-les assolint paulatinament i progressivament. Sense presses però sense pauses, com se sol dir.

Un bon principi seria que, a partir d'ara mateix, no es permetés cap "enfilada" de cables sense la prèvia supervisió i posterior aprovament del seu traçat i localització, per part d'una comissió que entengués d'aquest i d'altres afers que afectin en qualsevol forma l'estètica del conjunt de la vila.

A continuació, i de manera immediata, s'hauria de procedir a l'eliminació de tots els fils i cables inútils, que en uns moments varen complir una funció provisional i que, per deixadesa s'han convertit en permanents...

-Què dius, ara!

-El que sents. Només cal que donis una atenta ullada pel damunt del teu cap i quedaràs bocabadat en comprovar la quantitat de penjolls inservibles que romanen en parets d'obres acabades, travessant carrers estrets, etc. etc.

-I després, què?

-Home, després l'obra important: arranjar per a zones prèviament determinades pels experts, mica en mica, amb cura i tants terminis com calgui, tota la xarxa de la vila.

-Això portaria molt de temps.

-Naturalment.

-I moltes despeses.

-Efectivament, però a llarg termini, com he dit.

-I entrebancs per part de les Companyies.

-Caldrien negociacions i exigències, és clar.

-I algunes molèsties per als escalencs.

-Valdria la pena.

-Si tu ho dius...

Xavier

COMISSIO ORGANITZADORA DEL CINQUANTENARI DE L'ESCOLA.

=====

Amb motiu del 50 è. ANIVERSARI de la nostra escola, la comissió de cultura, organitzadora del CINQUANTENARI, ha editat un llibret que recopila els fets més fonamentals que han configurat la història escolar, il.lustrat amb 28 fotografies de totes les èpoques.

El llibret està a la venda a les mateixes llibreries que L'Escalenc i el seu preu és de 300 pte.

També el podeu adquirir, omplint la butlleta:
En/na: . . . . . vol rebre el llibret del
CINQUANTENARI a la següent adreça: . . . . .
població: . . . . . El pagament, el faré efectiu
a la recepció del llibret.

Envia la butlleta a: Signatura

Col·legi P. Empúries
Comissió del Cinquantenari
Plaça Escoles, s/n.
L'Escala

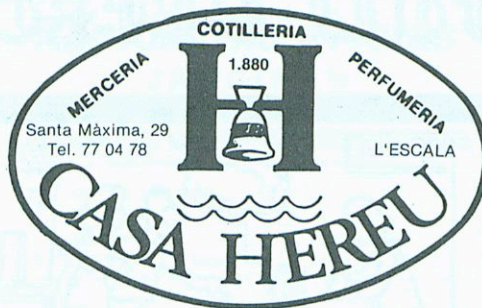

ANXOVES DE L'ESCALA®

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

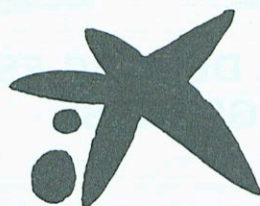

Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

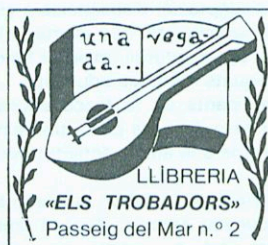

CAIXA DE PENSIONS

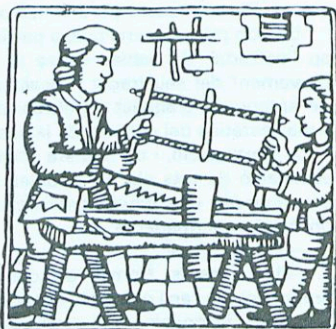
"laCaixa"

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

**Mobles
Sancho**

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabru

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

TEMPS ERA TEMPS

Tots els organitzadors de la Festa del 50è Aniversari del Col·legi Empúries ens vàrem sentir molt contents en assabentar-nos que, una de les ex-mestres que havien confirmat la seva assistència als actes de la commemoració era la Srta. Paquita Bassa. Què tenia d'especial aquesta professora? Doncs senzillament que era una de les senyorettes que, en aquell ja llunyà curs 36-37, formava part de la plantilla de mestres de la nostra escola.

Com a testimoni tan especial, vàrem demanar-li que es dignés a dirigir-nos unes paraules. Va acceptar molt gustosament i tots els presents a la inauguració oficial ens vàrem emocionar davant el seu parlament. Tant és així, que hem volgut fer arribar les seves paraules a tot el poble:

Hola! Sóc la Srta. Paquita.

Vosaltres esteu aquí units per comptar 50 anys d'aquesta escola i jo hi sóc perquè vaig comptar un any, el primer de tots, més encara, el primer dia.

Jo era mestra dels petits i no pronunciava discursos, la meua feina era contar rondalles. Doncs bé, és el que farem, us contaré una rondalla.

"Temps era temps, més de 50 anys, vivia en un lloc d'aquest país una jovenenta molt donada a les fantasies, a les il·lusos, als somnis d'esperança, sempre rumiava quina n'hi passaria, fins que un dia, mentre estava entretinguda en aquest joc, va sentir unes veus misterioses que deien: "Trobaràs una perla dintre d'una petxina de plata". Ho va escoltar dues o tres vegades i el cor va començar a fer-li patrap!... patrap!... Es va posar molt seriosa i va pensar que allò havia de ser un secret per a ella sola. Si ho explicava, ningú la creuria, fins i tot una mica espantada, va dir-se si no fóra millor deixar-se de fantasies.

Van anar passant el temps i per atzars de la vida va anar a fer de mestra a un poble, on va trobar uns nens i unes nenes maquissims, però una escola!... Tot era tronat, tot era lleig, tot era rònc, quin desastre!

Però què voleu! Hi havia cinc mestres més en aquell poble, i tots estaven igual.

Quan es queixaven a les autoritats, aquestes, per tot consol, els senyalaven la silueta que es destacava al cim de la muntanyola i els deien: "Aquesta és l'escola nova, ja està acabada". Però mancaven moltes coses per posar-la a punt! No hi havia mobles, també s'havien acabat els diners, eren temps de guerra... Però un bon dia l'Alcalde, seguint la voluntat de tothom va dir: Prou! l'escola es farà servir, amb mobles vells, sense el que hi manqui, contra totes les adversitats... I així va ser.

Un dia, ben aviat, ben aviat, va ser el primer; no es va fer cap acte oficial, però al pati, a més de mestres, de nens i nenes, hi havien molts pares i moltes mares i altres persones. Tothom feia bona cara.

... aquella mestra de les fantasies, com que era la que tenia cura dels més menuts, anava davant de tots i tota la corrua dels petits al seu darrera. Va posar un peu al primer esglaó i quan es disposava a aixecar l'altre peu, el cor li va començar a fer patrap!... patrap!... Sabeu per què? Havia trobat la perla dintre de la petxina de plata.

La perla és aquesta escola, tan desitjada en aquell temps i la petxina de plata, aquest cel i aquest mar que són el golf de Roses, tan bonic mirat des de l'Escalal i va sentir una joia tan gran, que ho va explicar a tothom i tothom s'ho va creure".

Paquita Bassa
Maig 1987

IDIOMÀTICA

En una recent querella se'm reprotxà de no incloure el nom de "Nieves" (hotel) en el meu afany de catalanització a l'Escalal -i a casa nostra en general- dels nombrosos rètols de tipus mercantil que resen en castellà. Que em sigui permès, avui, d'aclarir el perquè.

La raó d'aquell silenci no fou pas per pretesa pusillanimitat d'atacar a poderosos; puc demostrar que la meua trajectòria no peca per temorencça. Heus ací: en matèria de lingüística no està de més donar a conèixer als que ho puguin ignorar el procés de certs castellanismes obstinats. Qui conegui un xic la història de

Catalunya i de la seva llengua perseguida al llarg dels segles per distints règims centralistes, no ignora que, com a conseqüència, la voluntària influència de la llengua castellana ha estat (i és) considerable. El nom personal de "Nieves" n'és un dels mots exemples. Com a substantiu, la paraula, "neus" és coneguda de tots els catalans: plural de "neu = nieve"; però, com a nom femení de persona, la denominació de "Nieves" (Nuestra Señora de las Nieves) predomina. Així fou, segurament, com l'hotel en qüestió fou batejat amb el nom probablement de la seva fundadora. I moltes de les nenes a les que es volgué donar aquest nom es digueren "Nieves". Si el català hagués prevalgut aleshores, estic segur de què, avui, aquest establiment es diria "Ca la Neus" o "Casa Neus", com ja molta gent i els propis amos fan.

El mateix podríem dir de "Papitu", traducció del castellà "Pepito", diminutiu de José, o Pepe, amb quin nom es batejaren moltíssims catalans, ço que constituï durant molt de temps (i encara avui) un castellanisme d'obstinat doblec i que no té res a veure amb el català Josepet o Pepet.

Lamentablement el llenguatge parlat a casa nostra està farcit de castellanismes, alguns dels quals, coriacis, s'han aferrat a la nostra llengua com tàvecs en pell de vaca. Un dels més usuals, entre altres, és el repetani "bueno" del que el català no ha arribat encara a desempallegar-se. Tot com "abarcar", "abono", "abraços" "sacatapos" i centenars d'altres mots que molts catalans pronuncien encara sense saber que incorren en error.

No sabia insistir prou en recomanar a tots els que estimen la nostra llengua l'estudi dels vocables que, des del juliol de 1984 "l'Escalenc" alinea cada mes en la pàgina "Un xic de tot". Es labor atractiva, agradable i instructiva.

I si el tema interessa, podem prosseguir-ne la dissertació.

Saderra

DE L'ESCALA, EL BELL APLEC

*Doneu-me aquell neguit que surt del cor
quan tot és olorós de primavera,
quan tot canta amb la joia d'un sol d'or
i abranda al pit encès, l'amor primera.
La gràcia de l'aplec posa un esclat
al cor de cada un dels seus dansaires
que senten un anhel de llibertat
amb un sentit de pau volant pels aires...
Doneu-me el blau vibrant, engegador,
del mar que té una mena d'enyorança
sentint les gaies notes, que amb dolçor
emergeixen de la cobla amb delectança
i diuen aquell nom que es fa estimar
amb tota aquella gràcia tan polida:
L'Escalal...! nom excels que fa vibrar
perquè és la flor fragant més exquisida.
Doneu-me les onades del mar brau
que vénen a dansar a la platja humida...
Les notes van pujant vers el cel blau
per endolcir els moments de nostra vida;
i volen les gavines pel cel fi
mirant els saltirons de tants dansaires
que entrelaçant les mans saben sentir
l'amor a aquesta terra de bells aires;
que amb la frisança d'un espai novell
es donen tots les mans i fan sardana
sentint l'esgarrifança a frec de pell
tot enfortint molt més la gran rotllana.*

***

*"Que aquesta airosa vila en puntejar
les ales pugui obrir de l'esperança;
emprendre un vol serè, confins ellà,
amb el segell sublim de nostra dansa".*

Joan Sisamon i Borràs

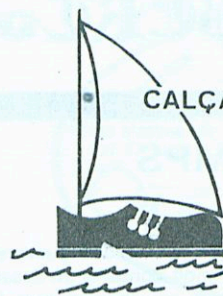
MAGATZEMS **TITUS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10

Tel. (972) 77 02 53

17130 L'ESCALA

(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI
GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

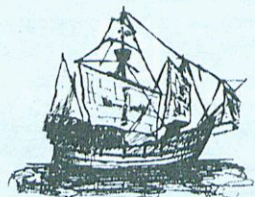
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

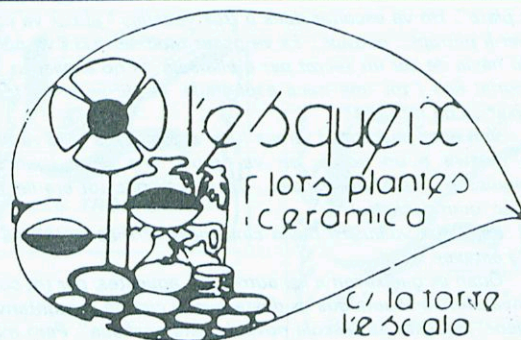
REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

ROSA MARIA BALLESTA
CENTRE
D'ESPECÍFICS

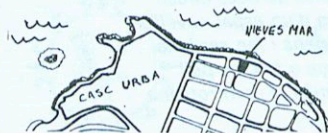
FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

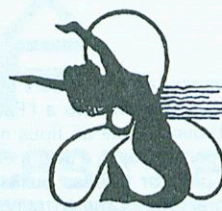

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

nàutica

Closa del Llop, s/n.

Tel. (972) 77 07 55

L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

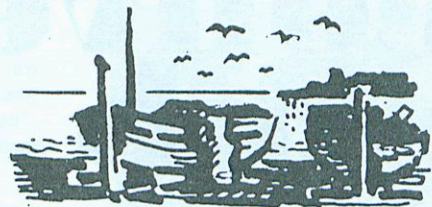
EVINRUDE

vida escalenca

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

COM VA ACABAR EL ROSARI DE L'AURORA?

En més d'una ocasió haurem sentit a dir: "Tot s'ha acabat com el Rosari de l'Aurora".

Ho diuen escriptors, periodistes, locutors de ràdio i televisió, i la mateixa gent del carrer.

Nosaltres mateixos haurem pronunciat la frase, moltes vegades.

Quan ho fan i quan ho fem, volen i volem significar que una cosa no ha acabat tal com era desitjat i tal com normalment hauria d'haver conclòs.

Un partit de futbol que acaba a garrotades; un espectacle mal organitzat amb un final decebedor; una reunió mal conduïda de la qual en sortim pitjor que quan hi havíem entrat; una associació que comença amb molta empenta, però que amb el pas dels dies, l'entusiasme va decaient fins acabar en un no res. I així podríem anar posant exemples.

I com va acabar el "Rosari de l'Aurora"?, ens haurem preguntat més d'una vegada.

Abans de respondre la pregunta, diguem que el "Rosari de l'Aurora" es resava cantant en una processó religiosa que es celebrava de bon matí -d'aquí, el seu qualificatiu de l'aurora- pels carrers de les nostres poblacions.

Pels anys 1860 sorgí un fort anticlericalisme que a Barcelona es manifestà, entre d'altres maneres, a través de la formació de grups anticlericals que tenien per objectiu desestabilitzar l'ordre i la bona marxa dels "Rosaris" de l'Aurora que tenien lloc pels principals carrers barcelonins en diades molt assenyalades en el calendari religiós anual, sobretot en festes dedicades a la Verge Santíssima.

Quan entraven en acció els agitadors, aquests rebien la corresponent rèplica per part dels assistents a l'acte religiós. Les files que fins aleshores caminaven piadosament i amb el corresponent ordre litúrgic començaven a desfer-se, fins arribar a organitzar-se escandalosos aldarulls, que molt sovint acabaven a cops de pals que portaven els instigadors, i també -suposem- a cops de ciris, per part dels que seguien la processó.

Aquí s'acabava pràcticament el "Rosari de l'Aurora", cosa que devia alegrar enormement als alteradors de l'ordre, ja que s'havien sortit amb la seva.

En aquestes circumstàncies, com és fàcil suposar, el Rosari no continuava, i quan ho feia, arribava amb treballs i com bonament es podia al temple d'on havia sortit la comitiva. I si el cant del Rosari no podia continuar després de l'atac rebut per part dels anticlericals, a l'interior de l'església s'acabava de resar.

D'aquí ve, per tant, la frase que ha arribat fins els nostres dies que "tot s'ha acabat com el Rosari de l'Aurora".

A l'Escala no es recorda que el "Rosari de l'Aurora" se celebrés abans de la Guerra Civil espanyola.

Després dels anys 40, tenia solament lloc durant els dies de la Santa Missió, que ja sabeu se celebraven molt de quan en quan.

Seran molts els escalencs que recordaran encara els "Rosaris" de l'Aurora de la Missió Mariana, processó en la qual les noies portaven la petita imatge de la Verge de Fàtima, la qual avui dia podem venerar en l'angle inferior esquerre del presbiteri del nostre Temple Parroquial.

Les Aves Maries i les Santes eren cantades per tots els assistents amb una tonada que ja era característica del "Rosari de l'Aurora". Tothom la seguia, ja que era molt fàcil de cantar.

Es sortia del nostre temple quan encara era fosc i es tornava quan començava a clarejar.

El recorregut no era pas sempre el mateix i, per descomptat, no es regia per l'itinerari de les processons més solemnes que aquella època tenien lloc a l'Escala, com eren la del Divendres Sant i la de Corpus.

El trajecte era més curt i passava també per carrers no considerats de primer ordre i, moltes vegades, es disposaven segons el temps que feia, resguardant-se de la tramuntana els dies que bufava o evitant el fangueig quan havia plogut molt.

A l'Escala, per suposat, els "Rosaris" acabaven bé i, per cert, amb molt d'entusiasme, fent gala els seus assistents, sobretot l'element femení jove, de no tenir ni son ni mandra.

Després del Rosari, tenia lloc la celebració de la Santa Missa i un sermó donat per aquells celosos missioners de la Casa Missió de Banyoles.

La gent que no hi assistia es manifestava respectuosa i mai hi hagué cap aldarull. Això no vol pas dir que el que es trobava encara dormint, sobretot a l'hivern que era quan més se celebraven els "Rosaris" de l'Aurora, i que fos més aviat indiferent o fins i tot contrari a la Religió, no en digués quatre de fresques quan era desvetllat pels cants de la gent en passar la processó per sota el balcó o finestra de l'habitació on dormia:

-I sempre la mateixa cançó. Estan d'orgues aquests capellans.

-Tingues paciència, home -li deia la seva dona, més comprensiva. Solament són els dies de la Missió i aquests són molt pocs.

-Tot el que vulguis, però ja podrien començar més tard.

-No veus que la gent ha d'anar a treballar".

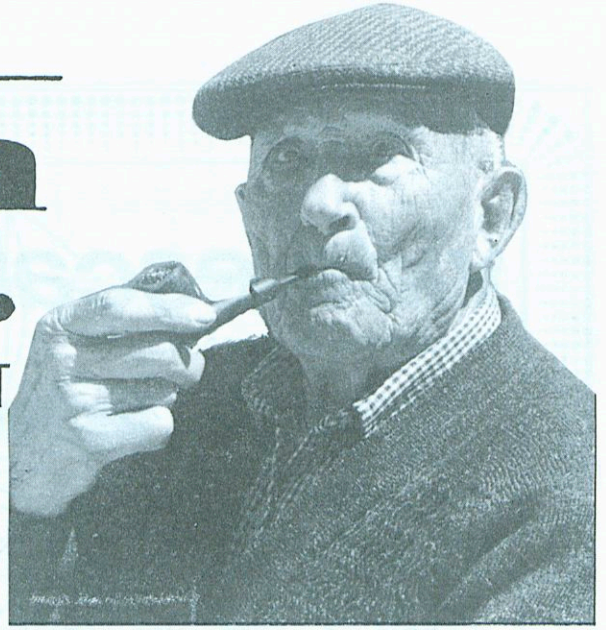
Efectivament, no faltava molt per les 9 del matí quan acabava tot el cerimonial. A qui els esperava la feina contractada -sobretot les noies i dones- esmorzaven amb una esgarrapada, i unes anaven a la fàbrica de salaons, les altres a les fàbriques de gènere de punt, i les altres a la botiga o a on fos.

El Rosari de l'Aurora les mantenien desvetllades i animades durant tota la jornada.

Tot havia acabat bé, i no a garrotades i a cops de ciris com els "Rosaris" de l'Aurora de la Barcelona del segle passat.

conversa amb.....

L'Enric Sala i Pellicer (l'avi Mixeu). Aquest home encara pot veure i disfrutar dels fruits que s'obtenen després d'una llarga vida dedicada al camp, la mar i el transport mitjançant animals de càrrega. El cavall, l'euga, la mula i el ruc són animals que l'han ajudat molt en la seva feina i als quals sempre ha respectat i estimat.

L'Escalenc.- Quan vau néixer?

Enric Sala.- Vaig néixer el dia 15 d'abril de 1895, sóc de l'altra centúria. I sé que la meua mare, quan em va tenir, tenia 45 anys i es deia Margarida Pellicer i Pou, el meu pare es deia Pere Sala i Mixeu. Els meus pares vivien a Empúries. Els meus germans grans eren els meus padrins, també vaig tenir dues germanes més.

L'Esc.- De què feien els vostres pares?

E. S.- Els meus pares feien de pagesos i quan no tenien feina, cap a la primavera, agafaven el volant i anaven a buscar balca al rec, bé per fer culs de cadira, bé per enforçar cebes, i ho anaven a vendre a Figueres.

L'Esc.- Quan vau anar a l'escola?

E. S.- Vaig anar a a escola quan va venir el mestre el senyor Alsina. Tenia 10 anys i hi vaig poder anar molt poc, ja que va morir el meu pare. Després de la seva mort, jo vaig haver d'ajudar el meu germà a fer viatges de material amb el carro per a la construcció del pont i la carretera d'Empúries.

L'Esc.- Què transportàveu amb el carro?

E. S.- Encara no tenia 13 anys que ja anava tot sol a buscar obra, ciment i tot el que necessitàvem per treballar els paletes, a Figueres. Sortia cap a les 4 de la matinada i un dia, quan vaig arribar a Ventalló, hi havia molta boira i m'havia endormiscat, em vaig adonar que no anava per bon camí. Trobo un home i em diu: "On vas?". "O cony, on vaig! On aniria! Anava a Figueres". Aleshores encara no hi havia el passallís i s'havia de travessar el riu. Se'n va fer creus que tan jove em deixessin anar a Figueres tot sol i em va indicar el camí correcte.

He treballat amb molts paletes: en Benet Sunyer, el Duc, en Romaguera, en Pelegrí, l'avi Fajula, en Pepito Fuster i d'altres que ara no me'n recordo. La sorra l'anava a buscar a Montgó i al Pas de les Coves.

Tenia 75 anys que encara treballava pels paletes, junt amb els meus fills. I quan acabava la jornada tenia encara 30 vaques per donar menjar. I no volia que els meus fills m'ajudessin.

L'Esc.- Feieu alguna altra activitat amb els animals de càrrega?

E. S.- Amb el meu germà anàvem a

treure les barcades amb el cavall que tenia aleshores. Era un cavall que amb un grapat l'hauries portat, però noi, quin geni! El meu germà en tenia un altre que mai havia volgut tirar. Això fa que li deia: "Tu vés a baix a la màquina que jo em quedaré a Cal Sr. Forh". Tot era qüestió d'anar fent-los tirar endavant. També vaig treballar per l'avi Romaguera, que em feia fer viatges d'userda a Sant Feliu.

L'Esc.- Vós també treballàveu la terra?

E. S.- I tant que sí. Hi havia les vinyes i sembrava on podia, encara que fos en petits trossos a la muntanya. De vegades feia solament un carro o un carro i mig de garbes. I, amb el meu fill, cap a l'era a batre!

L'Esc.- On anàveu a batre?

E. S.- Els pettis anàvem a l'era de l'Esparralló, l'era d'en Quilis... Estenien les garbes a terra, si n'hi havia poques, les posavem amb cercle i amb dos animals i una pedra com un roleu, amb el bestiar collat, au! anar rodant... A l'era de l'Esparralló n'hi cabíem cinc o sis; recordo en Xico Nando i l'uliaire. També anava a batre per altres. Recordo que en Pere de Can Japot que tenia en Debasser petit (el germà de l'avi Pere Ros) com a treballador, em va demanar per anar a batre. Jo li vaig demanar 12 pessetes i la vida i m'ho va donar, en aquells temps això era molt ben pagat. Aleshores posàvem cinc o sis carros de garbes dretes i nou eugues que feiem pujar sobre les garbes i au! anar batent.

En terra no hi havia cap pagès de la meua edat que m'hagués d'ensenyar res.

L'Esc.- Era difícil trobar menjar pel bestiar?

E. S.- Sí que ho era. Recordo un any que teníem les ovelles al paller del Sr. Alsina, i el meu fill Pere havia comprat un xic de menjar a llocs que havien fet arròs a la devesa. I és clar, en terrenys de closa, com que hi havia trossos més alts que d'altres, encara hi quedava una mica d'usèrda. Veníem el meu fill i jo amb els carros carregats d'aquesta usèrda i l'Isidre Pallot ens diu: "Això que porteu és menjar dolent". Així que jo li contesto: "Més dolent serà el teu, perquè en Blanc d'Albons t'ha deixat una bala d'usèrda a cinc duros el quintà i tres bales de palla". I quan venia el temps fred, tocava l'euga que jo menava i que estava grassa com una poma i deia: "Veus, no se li troben pas les costelles. Quantes en té la teva?". I és que sempre m'ha agradat alimentar i tenir cura dels animals, perquè ells m'han ajudat molt.

L'Esc.- Avi Mixeu, heu anat en mar també?

E. S.- Als 13 anys, quan el pont i la carretera d'Empúries fins al Riuet, així com la casa de les dunes es varen acabar, vaig anar en mar amb l'Eruig. Guanyava tres quartons de la barcada. Recordo que venia amb mi un parent de l'Anita Curós.

Cap als quinze anys, quan ja guanyava la part, vaig canviar de barcada, vaig anar a la del meu cunyat, l'Enric Barol que vivia a la casa que era de Can Tero, i a l'estiu vam anar a fora, a Tossa, fins a la festa major.

Vaig anar a la teranyina un temps amb el Guallo, en Lari, en Caning (?) i en Berto Refardillo.

A l'hivern s'anava a la parella. Hi havia la parella d'en Pepet Jordi, en Poma i el Xerric. Jo anava amb el

Guallo; si el temps era una mica escrupulós i s'havia de pujar al pal, ell deia: "Ara pujarà el pastor". I afegia: "Penseu que en mar vull un home que s'hagi remullat molts anys i que tingui els coneixements que té ell, perquè jo en menjo cinc d'homes, i amb ell i en Lari, ja em veig salvat, vingui el que vingui!". Ara que ell era molt bon noi i molt bon patró.

L'Esc.- Vau fer la mili?

E. S.- I tant que sí, la vaig fer a marina. Vaig haver d'anar a Cartagena i d'allí cap als finals de l'any 15 vam anar a Palma de Mallorca a bord del "Acorazado Pelayo". De Palma vam anar a Tànger a rellevar l'"Acorazado Catalunya". A bord, enraonàvem en català gairebé sempre, ja que quasi tots érem catalans o valencians, solament utilitzàvem el castellà quan ens havíem d'adreçar a un oficial.

Quan començava a fosquejar, en Ramon Solés (escalenc també) i jo amb altres companys anàvem a la bateria a cantar les cançons d'aquell temps.

A l'any 18 vam complir uns 80 a Barcelona. I un barber de Palafrugell, que havia fet la mili amb nosaltres, va treure aquesta cançó:

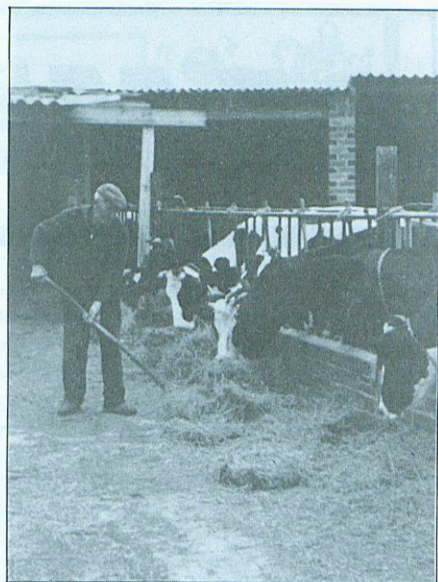
"Salimos de Cartagena,
com rumbo para Mahón,
a la altura de Valencia
hemos perdido el tangón.

L'Esc.- Quan us vau casar?

E. S.- Em vaig casar cap a l'any 21 amb la Maria Marquès i Puig. I un cop casats vam viure on ara és Ca la Tarra, al carrer d'Empúries. Vam tenir tres fills, en Salomon, la Montserrat i en Pere.

L'Esc.- Quí recordeu que vivia en aquest carrer, durant aquella època?

E. S.- Hi havia Can Nyigo, Can Sunyer, Cal Esparralló, Can Pela Cuet, Can vint-i-nou, Can Baldiri, i també hi havia

un baster, i un que li deien en "Mataburros" i que era d'Ullà. Feia viatges a Girona amb el carro; i tots els animals li duraven poc perquè els donava poc menjar i els estovava. Recordo que era l'any 1916 que van posar la llum a l'Escala.

L'Esc.- Sempre heu treballat amb animals de càrrega, o també heu utilitzat el tractor?

E. S.- Jo sempre he anat amb animal. Si hagués d'escollir entre cavall, euga o mula, no sabria per quin animal decidir-me. Perquè abans les mules treballaven molt bé i els cavalls també, això sí, no se'ls podia pas enganyar.

Ara mateix a casa encara tenim un ruc que ens ajuda a treballar l'hort.

L'Esc.- Treballeu encara?

E. S.- No, ara no faig res. Vaig plegar quan tenia 91 anys. Però encara ara, si vaig amb les vaques, sé el que he de fer.

Rodoma

DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

Fent-nos ressó dels interrogants de molts escalencs, traslladem les següents preguntes:

—¿Continuarà l'asfaltat de la resta de carrers de la vila? ¿Quan?

—En cas de què els carrers asfaltats fins ara siguin els únics en gaudir de la millora, ¿quins criteris s'han seguit en escollir-los? ¿Per què aquests carrers i no d'altres, en molt més mal estat de conservació? Tenint en compte que les despeses les paguem TOTS els escalencs i no solament els afavorits, s'agrairia la informació. *

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Alguns assidus passavolants, amb una evident manca de civisme i respecte al poble que els acull, aparcuen el seu vehicle en els llocs més insòlits, procurant no més que la seva pròpia comoditat. Som testimonis de que fins a dos cotxes resten freqüentment aparcats TOT EL DIA en el lloc de la fotografia amb total impunitat. I ens preguntem: que passa? ès que tenen butlla? on són els amatents municipals, en aquests casos?. - M.

Fa temps eren solament alguns estrangers, francesos principalment, els que acostumaven a portar (a voltes com a un membre més de la família o així ho semblava), com a "animal de companyia" un gos, petit i mimat. Un típic "animal objecte". Però d'un temps ençà, el costum ha proliferat fins a uns extrems que ja és habitual observar la incorporació dins de l'entorn familiar, dels animalets, fins i tot en persones que mai hauríem dit que foren susceptibles de semblants "frivolitats"...

En fi, que volem dir que no és estrany que el problema de les "deixalles fisiològiques" s'hagi agreujat, tenint en compte que molts dels nous incorporats en el món "xic" de l'animal i la corretgeta, són també novençants en les servituds que comporta la seva cura i manteniment. Però això no els excusa. Els altres membres de la comunitat no tenim perquè suportar les conseqüències de la seva ignorància quan no de la seva deixadesa o mala educació.

Per això insistim, NOVAMENT, en què s'arbitrin les mesures que calguin, URGENTMENT, per a què les normes sobre tineaça d'animals domèstics ES COMPLEIXIN.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

En el "De més i de menys" del passat maig, algú feia referència a l'ocupació abusiva, a l'estiu, dels espais peoners, per comerciants indelicats que anteposen el seu interès particular a l'interès general. A aquests casos cal afegir-n'hi un altre d'una descaradura encara més patent: en el Passeig del Mar, més o menys al nivell de l'indret on hi havia la desvalguda "roca del frare" hi ha un Bar que, contra tota lògica, es permet de posar taules i cadires ocupant tota la vorera (d'uns 150 cm. d'amplada) obligant als nombrosos vianants a baixar a la calçada amb tot el perill que això representa en un punt molt freqüentat per la circulació automòbil. Senzillament escandalós!

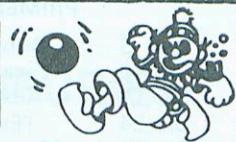
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ESPLÈNDIDA L'ORGANITZACIÓ DELS ACTES DE CONMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DEL COL·LEGI PÚBLIC EMPÚRIES. LA NOSTRA FELICITACIÓ A LA DIRECCIÓ I CLAUSTRE DE PROFESSORS AIXÍ COM TOTES LES PERSONES QUE HO VAREN FER POSSIBLE. ENHORABONA.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Cal destacar FAVORABLEMENT la cura que en general s'ha tingut en aquesta ocasió en la col·locació dels cartells de propaganda electoral per part de la majoria dels partits participants, en evitar la utilització de llocs inadequats o que presentessin dificultats per al seu enretirament.

SARDANES

El mes de maig va haver-hi una ballada més de les que us avançàvem en el darrer número de *l'Escalenc*, doncs de la del diumenge dia 31, que ens ofería en el pati de les Escoles la cobla Costa Brava dins els actes de la commemoració del 50è aniversari del Col·legi Públic "Empúries", –per cert amb una animació poc habitual, darrerament, en les ballades a la nostra vila–, no n'estàvem assabentats en el moment que escrivíem el comentari. La del dia 17 a la tarda, a la Clota, que no va ser a càrrec de la Flama de Farners com us dèiem, sinó amb participació del *Foment de la Sardana*, el temps plujós va deslluir-la, minvant alhora l'assistència. Quan a la Trobada Infantil, va tenir lloc el dia 10 a la tarda, al Camp d'Esports "Miramar", amb la presència de més de set-cents petits dansaires, representant les següents poblacions: Bescanó, Ullà, Col·legi Joan Margarit de la Bisbal, Verges, Vilabertran, Palamós, L'Aigueta de la Bisbal, Flaçà, Cadaqués, Orriols, Cistella, Pontós, Anglès, Albons, Camallera, Malgrat de Mar, Ventalló, Medinyà, Torroella de Montgrí, Foixà, Viladamat i l'Escala. Entraren al recinte per aquest ordre, mentre la cobla encarregada de la part musical –*La Principal de Banyoles*– interpretava el galop d'entrada "El meu promès" de Bartomeu Vallmajor. Va seguir-se el repertori programat, és a dir: "Les noies de la costa" de l'Avi Xaxu; "Les nenes d'en Fèlix" de Pere Mercader; ballades únicament per la mainada, igualment que la de conjunt, l'estrena de Lluís Cotxo, "Recordant l'Escala". Després de la mitja part les tres per a tot el públic: "Empar" de Jaume Vilà; "La bosqueta rossinyolera" de Francesc Riumalló i "Volgut pare" de Carles Santiago.

El mes de juny, altres anys s'han ja iniciat les ballades d'estiu. En aquest moments no en tenim cap mena de notícia. El dia 20, dissabte, a Riells de Dalt, ha de tenir lloc la *Festa dedicada a la inauguració del monument en record a la Principal de l'Escala*, amb una monumental paella a l'hora de dinar, a la tarda, a 2/4 de 7 ballada de sardanes i inauguració del monument i a 2/4 d'onze de la nit Gran Ball de fi de festa. Els actes seran amenitzats per la cobla-orquestra *Selvatana*. En el marc habitual del Passeig de Lluís Albert, el diumenge 7 de juny va tenir lloc el XII Aplec de la Sardana de l'Escala, en sessions de matí i tarda i amb la participació musical de les cobles *Principal de Barcelona*, *Vila de Blanes*, *Selvatana* i *Ciutat de Girona* que intervingueren per aquest ordre. La coincidència amb els Aplecs de Calella i Cadaqués, va motivar que l'afluència –de manera especial pel que fa al matí– no fos tan nombrosa com altres anys. També enguany es va editar el butlletí, amb portada de Francesc X. Vila i Mijtà i moltes col·laboracions relatives al Col·legi Públic "Empúries", al 50è aniversari del qual anava dedicat l'Aplec. A la sessió de tarda, foren estrenades tres sardanes: per ordre d'interpretació "Vivint de records" de Lluís Albert, per la cobla Principal de Barcelona; "Trencatimons" de Francesc Camps i "Germans Vilabrú" d'Enric Vilà i Armengol, aquestes dues darreres, de conjunt les quatre cobles. Ans d'iniciar-se la interpretació de les composicions de conjunt, l'organització, juntament amb la Pubilla de la Sardana-86, senyoreta Mercè Brunso i Magret, lliuraven uns obsequis als representants de les Escoles en record de la diada, responent a l'atenció la Directora, Maria Abellí, en nom de tots els seus companys. Quan finalitzaren les sardanes de conjunt el compositor Enric Vilà feia a mans als titulars les partitures per a piano i per a cobla de la seva obra estrenada. Enguany la presentació, anunci i comentaris de l'Aplec, foren a càrrec d'en Joan Brugués i Casademont, amb l'ajuda de Mònica Pons i Ballesta. A la nit, va tenir lloc en el mateix recinte el Ball de Nit, cloenda de la jornada, a càrrec de *La Selvatana*, cobla-orquestra que ans d'iniciar els ballables va interpretar dues sardanes. En el decurs del ball es proclamava la Pubilla de la Sardana de l'Escala-87, distinció que va recaure en la gentil senyoreta Maria Escat i Tomàs. Felicitats Maria!

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

NAIXEMENTS

3-3 Maria Carme Ruíz i Espinosa, filla de Josep i Anna
 15-3 Marc Eduard Oliveras i Mancilla, fill de Francesc i Rosa Anna
 24-3 Fermí Vilà i Benet, fill de Fermí i Gràcia
 26-3 Antoni Martínez i Indias, fill d'Antoni i Miquela
 6-4 Carla Mas i Fernández, filla de Jesús i Carme
 21-4 Laura Ballesta i Saballs, filla de Joaquim i Francesca

22-4 Jordi Font i Carmona, fill de Pere i Rosa Maria
 23-4 Josep Comas i Díaz, fill de Josep i Sònia
 29-4 Clàudia Mallart i Toupy, filla de Lluís i Martina
 18-5 Daniel Romero i Gutiérrez, fill de Joan i Francesca
 18-5 Miriam Herrera i Matarin, filla de Josep i Lidia

MATRIMONIS

7-3 Didac Castellà i Escarrà amb Rosa Riu i Góngora
 14-3 Joan Melgar i Carreño amb Maria Aurèlia Nievas i Hornos
 28-3 Fèlix Sayol i Torras amb Mònica Serra i Trullàs
 1-5 Santiago Mundi i García amb Montserrat Alabau i Quintana
 2-5 Baldiri Laso i Lorenzo amb Carme Sanchís i Vilabrú
 16-5 Antoni Quesada i Espelt amb Gemma Pibernat i Pasarrius
 23-5 Jaume Corcoll i Roura amb Maria Teresa Farrés i Palou

DEFUNCIONS

9-3 Salvadora Tarridas i Fajula
 11-3 Josep Lozano i Vázquez
 12-3 Caterina Fortià i Pahí
 20-3 Miquela Girona i Callol
 25-3 Joan Rodríguez i Luna
 5-4 Mateu Graboleda i Juncà
 7-4 Jordi Oviedo i Fullà
 21-4 Maria Dolors Barquet i Beltran
 21-4 Pepita Poch i Callol
 26-4 Josep Martinell i Bofill
 27-4 Elena Ballesta i Llinàs
 3-5 Jaume Pimàs i Saguer
 3-5 Isabel Pérez i Guillem
 13-5 Caterina Flaqué i Cros

En el decurs del mes de maig ens hem assabentat del traspàs de Maria Dolors Augé i Borgoña, esposa del que fou Notari de la nostra Vila, Xavier Rocha i Rocha, així com també de mossèn Joan Roura i Coldecarrera, 17 anys rector de la nostra parròquia.

El dia primer de juny, l'escalenc Josep Martí i Galceran, va complir cent anys i l'esdeveniment se celebrà degudament en el centre assistencial de Girona, on resideix.

FUTBOL

Resultats del mes de maig:

Benjamins

Dia 1	Sant Pau A – l'Escala	2-1
Dia 18	l'Escala – Sant Pau A	3-1

ALEVINS

Dia 1	Aro – l'Escala	0-4
Dia 2	l'Escala – Begur	3-1
Dia 10	Monells – l'Escala	1-2
Dia 17	l'Escala – Calella P.	1-1

JUVENILS

Dia 1	l'Escala – Coma Cros	5-4
Dia 3	l'Escala – Arbúcies	3-1
Dia 10	Penya Sport – l'Escala	4-1
Dia 24	l'Escala – Viloví	0-2

TERCERA REGIONAL

Dia 3	l'Escala – Monells	4-2
Dia 10	Palafrugell – l'Escala	4-2
Dia 17	l'Escala – l'Armentera	2-1
Dia 24	Esclanyà – l'Escala	1-4
Dia 31	l'Escala – Begur	3-0

PRIMERA REGIONAL

Dia 3	Bisbalenc – l'Escala	2-1
Dia 10	l'Escala – Abadessenc	3-1
Dia 17	Arbúcies – l'Escala	1-0
Dia 24	l'Escala – Anglès	2-0
Dia 31	Massanet S. – l'Escala	3-1

El dia 8 de maig la Directiva del F.C. l'Escala, va convocar una reunió extraordinària de socis i simpatitzants del Club, amb un únic punt a l'ordre del dia: posar-los en coneixement que, amb motiu d'haver quedat la Junta molt reduïda, posaven els càrrecs a disposició de l'assemblea, doncs la tasca que actualment s'ha de portar a terme, treballant per l'Entitat, fa necessària més col·laboració i més participació. Varen apuntar que existia la possibilitat de continuar la totalitat, o una part, dels components actuals de la Junta, però això seria amb la condició indispensable que hi hagués una ampliació de directius. La reunió va tenir lloc a 2/4 de 10 del vespre en els locals del Centre Cultural Municipal i, gairebé no caldria esmentar-ho, l'assistència més que escassíssima, insuficient per la importància del tema. Es va convenir que en la reunió ordinària, que s'ha de celebrar el dia 19 de juny en el mateix lloc i hora, la qüestió figurarà a l'ordre del dia per donar-li solució definitiva.

TENNIS TAULA

Pràcticament acabada la temporada 86-87, podem destacar com a èxits més notables del primer equip els següents:

- Campió provincial absolut de primeres.
- Fajardo, campió provincial i Palau, 4rt. classificat.
- En dobles, Fajardo-Palau i Sues-F. Guanter, segons i tercers, respectivament.

A la lliga Nacional de Segona Divisió, s'arribà –com tothom sap– fins a jugar la promoció d'ascens a primera divisió que es perdé per un ajustat 5-3 en tots dos partits enfront del Ripollet.

En els Campionats de Catalunya Absolutos –com veïem el mes passat– s'aconseguí una meritòria sisena plaça entre setze equips classificats que jugaren la competició. I a la prova individual, cal destacar –cosa que no feren massa els mitjans de comunicació que informaren del tema– la sonada victòria de Ramon Junyent sobre Maillo, del Calella, un dels aspirants a la victòria final. Junyent superà tres rondes i era eliminat a quarts de final.

En relació a la resta de competició provincial, tenim aquests resultats:

Equips segones:	cinquena posició entre sis equips
Dobles segones:	Bofill-J. M. Guanter, segons entre cinc parelles
Individual terceres:	Xavier Cortal, campió
Dobles terceres:	Xavier Cortal i Josep M ^a Guanter, classificats per jugar la final
Dobles infantils:	González-Sues, tercers i Surell-Barragan, quarts, entre sis parelles participants
Individual juvenils:	Josep M ^a Guanter, sisè a la fase final
Dobles juvenils:	4rt. classificats J. L. Cortal-González

Seguirem informant.

Fèlix Guanter

50è ANIVERSARI DEL COL·LEGI PÚBLIC "EMPÚRIES"

Els dies 30 i 31 de maig –dissabte i diumenge– varen ser les dates escollides per a festejar l'efemèrides del cinquantenari de la inauguració de les nostres Escoles.

Al realitzar-se la majoria de les celebracions a l'aire lliure, (cal remarcar que vàrem gaudir d'un temps esplèndid), ens va permetre portar a terme tots els actes programats, els quals s'iniciaren el dissabte a les deu del matí amb una *Gimcana Infantil*, per equips de quatre, amb un total de més de quatre-cents participants. A les dotze, ans de descobrir la placa commemorativa, col·locada en la paret enfront del despatx, varen portar-se a terme els diversos parlaments al·lusius a l'acte, que començaren amb la intervenció de Maria Abellí i Padrós, Directora del Centre, continuant el Cap de Serveis d'Ensenyament de Girona, senyor Ferrés; l'Inspector de Zona, Miquel Johera; Antoni Vila i Gimbernat un dels professors amb més llarga estada a l'Escola; Paquita Bassa una de les professores de quan s'inauguraren; Maitè Llandrich i Sureda representant del Consell d'Alumnes del Col·legi; tancant-los el Batlle de la vila Rafel Bruguera i Batalla. Seguidament es passava a la inauguració de l'exposició de fotografies i material escolar, emplaçada en el menjador escolar, on feren ús de la paraula els

mestres Joan Morera i Desel i Jordi Piqué i Sagrera, així com a la presentació del llibret "50 anys del C.P. Empúries". De passada direm que l'exposició que va poder-se visitar dissabte i diumenge fou molt concorreguda i pel que fa al llibret, al no haver estat lliurats la totalitat dels encarregats, foren poques les persones que varen poder adquirir-lo aquest dia. Als assistents, autoritats, mestres, ex-mestres i ex-alumnes, els fou ofert un generós aperitiu.

A les cinc de la tarda, organitzat directament per l'Agrupació de Pares d'Alumnes s'oferí xocolata, coca, beguda i gelat, al pati del col·legi, a tota la mainada, amb actuació del grup "CARA A LA PARED".

A les deu del vespre a la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, plena de gom a gom, actuació d'artistes escalencs: Coral Infantil del Col·legi, Grup Instrumentista del Col·legi, Grup Estrella de Mar, Coral Juvenil de l'Escala, i Lluís Gardella i la seva bateria. El compromís de Josep Tero amb la RAI, va impossibilitar-li la intervenció al festival, excusant-se degudament.

El gran il·lusionista internacional "XEVI", qui ens féu passar una estona molt agradable, arrodonia l'èxit de la vetllada que finalitzava amb el primer sorteig d'articles ofrenats per artistes escalencs.

El diumenge a les deu del matí es portaven a terme diverses activitats esportives a les pistes del Col·legi.

A les onze, a l'Església Parroquial, celebració de la Santa Missa, amb participació de la "Coral Empòrium".

A les dotze, al pati del Col·legi, SARDINADA POPULAR per a tothom i la presència del *Globus Aerostàtic de "la Caixa"*, el qual degut a les condicions atmosfèriques poc favorables no va poder evolucionar com era previst.

A les dues l'acte més multitudinari, ja que foren prop de mil tres-cents els comensals que ens aplegàrem a l'entorn de les llargues fileres de taules, per participar a l'ARROSSADA POPULAR, cuinada per la Comissió d'Albans amb molt d'encert, resultant d'una excel·lent qualitat, el que afegia a les atencions i miraments dels que tenien cura de proporcionar els complements de l'àpat, va propiciar els favorables comentaris envers cuiners i organitzadors. Al llevant de taula, cantada d'havaneres amb el grup escalenc "OREIG DE MAR", finalitzada la qual es va fer un nou sorteig d'obres d'artistes escalencs, aquesta vegada en combinació amb el número del tiquet del dinar.

A les sis, a la pista nord del Col·legi, ballada de sardanes a càrrec de la Cobla COSTA BRAVA, amb nombrosa assistència i un escollit repertori. La mateixa agrupació musical, en formació d'orquestra, amenitzava, en el mateix recinte, el Ball de Nit, molt concorregut per cert, a la mitja part del qual es feia el darrer sorteig d'obres d'artistes locals.

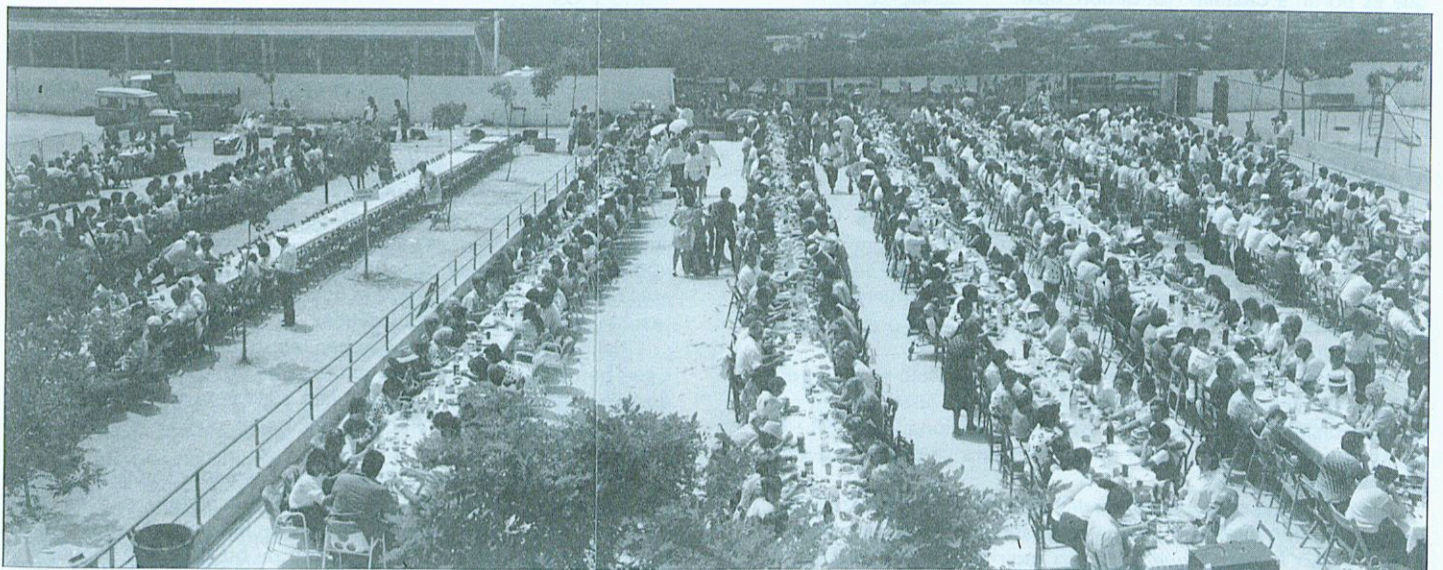
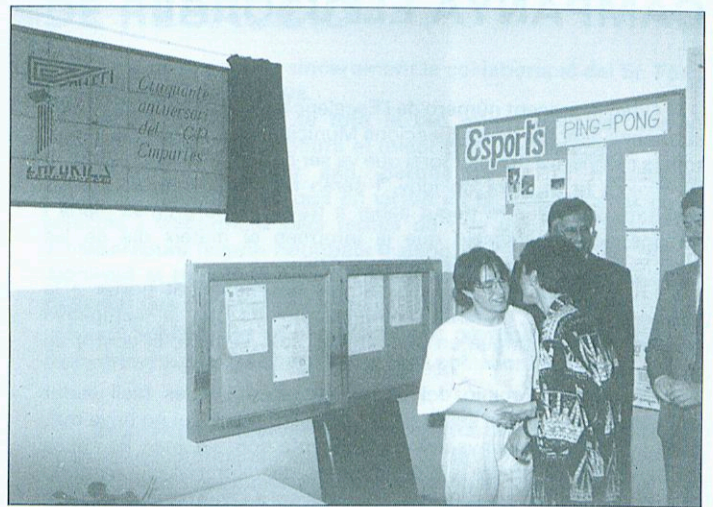
Cal esmentar les favorables condicions de la pista on va actuar tarda i nit la cobla-orquestra Costa Brava, remarcades i comentades per la majoria d'assistents, el que ens fa pensar, sense gaire perill d'equivocar-nos, que segurament en més d'una ocasió serà utilitzada per a portar-hi a terme activitats d'aquesta mena.

Al cloure el comentari de la celebració del 50è aniversari, ens permetem felicitar i aplaudir als organitzadors que han tingut una activitat digna del millor elogi. Durant els actes es van reconèixer insistentment les col·laboracions que han estat moltes i mereixedores d'agraïment ja que sense elles és molt difícil, a vegades impossible, tirar endavant una activitat, però tots sabem que, en general, una col·laboració esporàdica representa un esforç mínim, en canvi la tasca dels organitzadors és insistent, constant i difícil. Per ells la més entusiàstica i cordial enhorabona!

Amb participació de quaranta-quatre parelles, el 24 de maig va tenir lloc a la nostra vila una Trobada de Matrimonis escalencs, dels que des la Commemoració del III Centenari de la Parròquia, han celebrat comunitàriament els 50 i 25 anys de matrimoni. La joiosa festa es va concretar en una Missa Solemne oficiada expressament per a ells a la una del migdia i un bon dinar de germanor en un acreditat restaurant de la població. Per molts anys!

CINQUANTENARI DEL COL·LEGI PÚBLIC EMPÚRIES (reportatge gràfic)

SOBRE LA DARRERA CAMPANYA ELECTORAL

Quan el present número de l'Escalenc surti al carrer, una o dues setmanes després de les Eleccions Municipals, haurà quedat enrera tota la campanya pre-electoral que va ser notícia la darrera setmana de maig i la primera de juny. I seran molt més noticiables els resultats que haurem pogut saber a través de la premsa diària i mitjans de comunicació que ja informen el mateix dia de les eleccions durant i després de l'escrutini.

En qualsevol cas, no ens sembla desencaminat portar a la memòria alguns instants i manifestacions de la campanya preelectoral que tingué en els mitjans, com sempre, el centre de màxim interès.

Si copsem l'opinió del carrer, ja sabem que es fàcil sentir opinions de qui no vol sentir parlar de mítings i de qui no hi va mai, però qui més qui menys sempre pregunta com va anar. És època de deixar dir, de creure'ls o no creure'ls, de valorar el que han fet i el que no han fet els que fins ara estaven a l'ajuntament i que hi volen seguir, i les promeses de tots els altres candidats, d'esperances o decepcions, i també, en molts casos, d'una indiferència amb més o menys grau. I també hi ha —perquè no dir-ho— qui no acaba d'entendre aquestes ganes, fal·lera o obsessió —digueu-ho com vulgueu— per entrar a l'ajuntament, comparativament amb les poquíssimes ganes per entrar a formar part d'altres entitats o associacions del poble que tanta col·laboració precisen.

De tota manera, val a dir que el debat entre els alcaldables organitzat pel Punt Diari va resultar la sessió més participativa, i portada a terme, de la mà dels moderadors, cap a temes d'interès local com són els problemes de sanejament, la qüestió de l'abocador, la llar de jubilats i, sobretot, el desenvolupament urbanístic i el Pla especial de cares al 92.

A la premsa de fa unes setmanes es pogueren llegir manifestacions de tot tipus, algunes fins a cert punt sorprenents i d'altres òbvies, intrascendents, de les quals en transcrivim textualment les següents:

“Una solució podria ser portar les escombraries a casa d'algun responsable que no ho és tant” (R. Bruguera, PSC).

“Una depuradora és una depuradora i ha d'anar bé per força, i si no va bé és que no està ben feta.

La primera cosa que faríem és no pactar amb ningú i anar contra tots. A l'ajuntament tothom hi entra per treure'n profit.

L'emissari no serveix per res. La brutícia va a parar al mar, que ja està prou contaminat”. (T. Pagès, AV)

“No sé si les obres han costat més o menys que el pressupostat, el que és cert és que no hi ha hagut transparència” (J. Ll. Sastre, ERC).

“Si les escombraries no es poden dur a Girona, em sembla bé que es portin a Castelló” (S. Simon, CDC).

Aquestes i altres declaracions es recolliren sota el títol de “Frases que fan història” publicat al Punt Diari (27-5-87) així com d'un article dedicat a l'Alternativa Verda, també en el Punt Diari (15-5-87).

Noticiari C.E.R.

Enmig d'un ambient polític típicament electoral a la sala d'actes del Centre Cultural X. Vilanova del CER l'Escala, no podem oblidar tot un seguit de fets de certa significació al voltant de l'entitat que aplega una bona colla d'associats que massa sovint, malauradament, ens mostren indiferents envers la problemàtica que l'envolta.

El dilluns 1 de juny es produí el canvi de direcció en el bar del CER, prèvia convocatòria de places i votació d'un jurat —format per representació de l'ajuntament i Junta i seccions del CER— el guanyador de la plaça que es posà a concurs va ésser en Josep Pagès Palau.

Ja des de la primera setmana de juny s'ha començat a treballar per tal de donar una nova imatge renovadora al bar i esperem que tingui la sort i l'encert que requereix regir el bar d'un centre tan identificat al poble com és o hauria d'ésser el CER. A part d'això, sembla ésser que el responsable del bar farà les funcions de conselleria i és d'esperar que la coordinació de material, activitats

CELEBRACIÓ DE LA CONFIRMACIÓ, EXCURSIONS I COLÒNIES

El diumenge 17 de maig una colla de nois i noies de la nostra parròquia reberen del senyor Bisbe de la diòcesi Jaume Camprodon el sagrament de la confirmació. Foren aquests: Mre Lluïsa Clemente Oliva, Antonia Díaz Aparicio, Mònica Llop Oliveras, Mre Rosa Pagès Vilabrú, Mre Pilar Puig Noguera, Mre Carme Roig Alemany, Cati Roig Alemany, Gemma Tarrés Sureda, Ester Bazo Royo, Joan-Francesc Díaz Aparicio, Marta Guri Sureda, Teresa Pagès Sanchís, Susanna Paradís Juanola, Susanna de la Torre Hernández i Joaquim Torrent Alemany.

Diguem també que els nens que han fet la primera comunió i els que es preparen per fer-la l'any vinent feren una excursió al Montseny, visitant Breda, Riells del Montseny i Gualba on feren una berenada en el parc del Reial Automòbil Club de Catalunya.

A la vegada, se'ns notifica que l'arxiprestat del Montgrí, del qual en forma part la nostra parròquia, organitza unes colònies —per a petits del 19 al 30 de juliol a Puigpardines, i per a grans del 20 de juliol al 2 d'agost als Arcs de Santa Pau— i un campament del 4 al 15 d'agost a Joanetes, recordant que les places són limitades i i demés moviment a les instal·lacions del CER millori respecte d'etapes precedents.

També hem de deixar constància que el CER ha participat d'una manera molt directa en els actes del 50 Aniversari del Col·legi Empúries, del qual se'n parla en un article a part, si bé esmentarem que el dissabte 30 de maig, a la sala d'actes, i a partir de les 10 del vespre, tingué lloc una actuació d'artistes escalencs: Grup Estrella de Mar, Coral Infantil del Col·legi, Grup Instrumental del Col·legi, Coral Juvenil de l'Escala, i Lluís Gardella i la seva bateria, amb l'actuació del gran il·lusionista internacional “Xevi”.

Diguem, al mateix temps, que el dia 14 de maig tingué lloc a la sala d'actes la presentació del llibre “L'Alt Empordà, recors i estructura econòmica”, realitzat per Joan Cals, Rafael Lostado i Anna Matas, editat per la “Caixa d'Estalvis de Catalunya”.

ASFALTAT DE CARRERS

Tal com recordàvem en el Noticiari Local de l'Escalenc n° 79 del mes de desembre del 1986, entre diversos acords presos en el Ple Municipal del 28 d'octubre es prengué el d'imposar contribucions especials obligatòries als propietaris de béns immobles situats als carrers objecte de les obres que es relacionen per a finançar en part el seu cost; atès que són persones especialment beneficiades per la realització dels projectes, i determinar el cost repercutible de les obres, amb el següent repartiment:

- Urbanització carrer Gregal: 10.321.995 pts.
- Urbanització carrer Garbí: 4.281.561 pts.
- Urbanització carrer Puig Borrom: 5.150.565 pts.
- Urbanització carrer Ribalta i Passatges i Plaça Muntanya Blanca: 4.154.697 pts.

Doncs bé, el propassat mes de maig es començà a treballar en la urbanització del carrer Gregal que, com tants altres, es trobava en un estat —com tantes vegades ens hi hem referit— poc menys que imprementable.

Al mateix temps, s'hi afegí l'asfaltat del tros de carrer Garbí —carrer del Cementiri Vell o carrer del CER, per entendre'ns-hi tots— comprès entre l'Avinguda Ave Maria i el propi carrer Gregal. Aquest indret tant concorregut ja feia temps que es parlava d'asfaltar-lo, fins i tot, s'havia redactat el projecte i assignat les quotes, però la manca d'acord entre els veïns portà a ajornar fins ara la seva execució i el retard fa que, entre altres coses, les quotes resultin als veïns molt més elevades.

Cal afegir el rec asfàltic que han rebut molts carrers de l'Escala i que han quedat en perfecte estat, si bé en alguns casos, en els dies de forta puja l'aigua s'acumularà a les voravies, donat que en diversos llocs aquelles han quedat al mateix nivell i, fins i tot, més baixes que el carrer.

Tot aquest moviment de camions, màquines i homes —enmig d'un desordre generalitzat i un caos circulatori, per bé que comprensibles— a les mateixes vigílies de les eleccions municipals féu exclamar a més d'un allò que tant de bo cada any haguéssim d'anar a votar, ja que d'aquesta manera potser arribaria el dia que tots els carrers de l'Escala —i també, lògicament, els de fora vila— serien asfaltats.

que cal que les inscripcions es facin el més aviat millor.

Per cert, que el mossèn ens manifestà la seva sorpresa per no haver rebut notícia ni invitació de la inauguració oficial del Pavelló Polisportiu que tingué lloc el propassat mes d'abril, no com a autoritat ni molt menys, sinó com a representant d'una entitat local com és l'església que aplega un nombre respectable d'escalencs, segons el seu modest entendre.

MOSSÈN JOAN ENS HA DEIXAT

El dia 28 de maig era donada a conèixer a la població la notícia de la mort de mossèn Joan Roura, que durant 17 anys fou rector de la nostra parròquia, ben apreciat pels escalencs per la seva bondat i senzillesa.

Mossèn Joan va morir a la Residència Sacerdotal "Bisbe Sivilla" de Girona a l'edat del 80 anys, i després de 55 de sacerdoci. Fou enterrat al cementiri de Banyoles i el dia 3 del present mes de juny tingué lloc a la nostra església una missa exequial. Descansi en pau.

COMIAT

Aquesta és la notícia –més que notícia, una simple nota– que més em costa de redactar, entre d'altres coses pel fet de voler-la expressar de la manera més clara possible i, sobretot, perquè em sap molt greu –encara que costi de creure, no en dubteu– deixar d'escriure el Noticiari Local que vaig començar el setembre de l'any 82 i que he vingut fent de manera continuada amb tota la dedicació i tot l'interès que quelcom que es considera com a propi es mereix.

Val a dir que en cap moment he tingut cap mena de problema amb els companys col·laboradors, ans al contrari, les relacions han estat sempre bones i encaminades a evitar que els fets noticiables es repetissin o apareguessin en més d'una secció, cosa difícil d'aconseguir en la seva totalitat donades les circumstàncies que envolten el nostre butlletí.

Com que el lector em mereix tot el respecte –per ell no plegaria, segur– no tinc perquè amagar el motiu que m'ha portat a plegar de col·laborar en el Noticiari Local, i aquell no és altre que unes lleugeres discrepàncies amb el Consell de Redacció per un tema molt concret, i és que hi ha, de vegades, unes notícies –normalment, les més trascendents– que, tot i tenir perfecta cabuda dins el Noticiari Local, no les he pogut reflectir en la meua secció, ja que el Consell de Redacció o qui aquest designa, sigui per les raons que tinguin, s'anticipa i les tracta amb grans titulars, i de vegades documentades amb fotografies, bé a l'editorial, bé a les primeres pàgines. D'exemples, en trobareu molts. Penseu en un Concurs de Pessebres –com tothom sap, organitzat per l'Escalenc–, una exposició a la Galeria Mestral, unes eleccions, la desaparició en el seu dia del Roca del Frare, etc...

Evidentment, el Consell de Redacció –que no dic que no tingui les seves raons– s'ho mira de la seva manera i suposo que pretén el millor per la revista, però certes coses costen una mica d'acceptar, com en les dues vegades que algú ha fet una carta a l'Escalenc discutint alguna notícia que jo havia posat –cosa que tenen tot el dret de fer-ho– i he hagut d'ésser jo mateix qui contestés quan el més normal és que, com a col·laborador fix de la revista, fos el Consell de Redacció qui respongués. Ells no ho entenen així i no tenen cap problema ja que posen una nota cada mes que diu que "Els articles publicats a l'Escalenc expressen solament l'opinió de llurs autors", segons la qual és fàcil endevinar que els qui col·laborem a cada número disposant d'una secció fixa no tenim el suport del Consell de Redacció, en cas d'alguna acusació, sigui encertada, sigui errònia –o fins i tot de mal gust– i se'ns considera en un mateix nivell que qui col·labora esporàdicament.

Si a tot això, afegim la "col·laboració" de l'ajuntament –que prometeren en època electoral i que ha estat totalment inexistente de no facilitar les còpies de les actes dels Plens Municipals– com tantes vegades he denunciat–, suposo que és ben fàcil –per poc que es vulgui– d'entendre que, sense les notícies de més transcendència que no puc tractar –de vegades– i sense les notícies que no m'arriben i de no menys importància referides als acords municipals que afecten la nostra vila, és difícil de poder confegir un Noticiari Local complet i explícit, com a mi m'agradaria elaborar, tot i que he procurat ésser constant i mantenir viu l'interès d'aquesta secció en tots els números que he col·laborat.

Reitero que no tinc res en contra de la revista, que sempre he defensat, és més, penso que és la revista de tots els escalencs i tots tenim el deure d'ajudar-la. Almenys, en el meu cas, la consideraré sempre la meua revista, amb ganes de fullejar-la cada mes, i no hi ha motius perquè no hi torni a col·laborar quan s'escaigui l'ocasió.

Seguiré lligat a la revista aportant la informació de tennis taula que mensualment signo, ja que com a delegat de la secció originària

del CER l'Escala i de l'esport escalenc que més èxits ha assolit, si bé no rep el tracte que es mereix, no es pot permetre el luxe de quedar-se sense una informació completa i actual.

A tots els lectors, companys col·laboradors i demés gent lligada a la revista, una ben cordial salutació.

NOTA DEL CONSELL DE REDACCIÓ

–El C. de R. agraeix sincerament la col·laboració del Sr. Fèlix Guanter en aquests anys.

–El Sr. F. Guanter té tota la raó quan expressa que el Consell de Redacció procura el millor per a la revista.

–El Sr. F. Guanter sap, perquè se li ha manifestat innombrables vegades, que en virtut de la total llibertat en la selecció i tractament dels temes de què gaudeixen tots els col·laboradors (siguin habituals o esporàdics, que pel C. de R. mereixen el mateix respecte), i en funció de la independència i pluraritat que s'honora en mantenir. El Consell de Redacció no pot ni ha de inmiscuir-se en cap contenció provocat en l'exercici del lliure dret d'expressió d'algun dels seus col·laboradors.

Com es pot observar fullejant atentament els butlletins, ni tan sols els mateixos membres del C. de R. reben cap mena de suport quan es suscita alguna controvèrsia respecte a alguna col·laboració signada per ells.

NECROLÒGICA

El dia 13 del propassat mes de maig moria a l'edat de 90 anys la Caterina Flaqué Cros, a qui precisament des del nostre butlletí entrevistàvem en el número 45 del febrer de 1984, amb motiu de la troballa de les relíquies de Santa Màxima.

Al seu fill i nét, col·laboradors de l'Escalenc, i a tota la família, volem expressar el més sentit condol per la seva pèrdua.

El Consell de Redacció

GRÀCIES
PER LA CONFIANÇA
QUE ENS HEU DONAT.
EN FAREM BON ÚS.

ESPECIAL ELECCIONS / Resultats eleccions municipals 1987

ELECCIONS MUNICIPALS - L'ESCALA 1987							
	Secció 1 mesa A	Secció 2 mesa A	Secció 2 mesa B	Secció 3 mesa A	Totals	%	nombre regidors
ALTERNATIVA VERDA - MOVIMENT ECOLOGISTA DE CATALUNYA	21	17	24	28	90	3'7	—
COALICIÓ ELECTORAL CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU)	134	101	124	151	510	21	2
PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)	294	349	371	239	1.253	52	7
ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (E.R.C.)	75	54	53	66	248	10	1
CANDIDATURA PER L'ESCALA INICIATIVA I PROGRÉS	125	57	58	62	302	12'5	1

NOMBRE D'ELECTORS	918	789	848	787	3.342	100	
NOMBRE DE VOTANTS	675	590	642	559	2.466	73'78	
VOTS EN BLANC	13	9	8	9	39	1'58	
VOTS NULS	13	3	4	4	24	0'97	
VOTS A CANDIDATURES	649	578	630	546	2.403	97'44	
PAPERETES VÀLIDES	662	587	638	555	2.442	99'02	
ABSTENCIÓ	243	199	206	228	876	26'22	

ANTERIORS ELECCIONS MUNICIPALS

	4/IV/79	Regidors	8/V/83	Regidors
PSC	523	3	826	4
CIU	—	—	668	4
ERC	—	—	418	2
INDEP. 1	1.131	6	—	—
INDEP. 2	398	2	—	—
INDEP. 3	—	—	244	1
ABSTENCIÓ				
CENS ELECTORAL				

ELECCIONS GENERALS

	15/VI/77	III/79	28/X/82	22/VI/86
CENS	2.352	2.804	2.785	3.278
AP	—	35	202	320
CDS	—	—	43	60
CIU	514	331	751	920
ERC	43	60	105	89
PSC	488	644	830	784
PSUC	230	125	56	59
UCD	367	560	50	—
PCC	—	—	—	16
ALTERNATIVA VERDA	—	—	—	47
ABSTENCIÓ	31%	38%	26%	27'58%

REFERENDUM OTAN

	12/III/86
SI	739
NO	1.190
BLANCS	128
NULS	13
ABSTENCIONS	36'5%
CENS ELECTORAL	3.262

ELECCIONS AUTONÒMIQUES

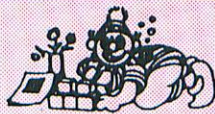
	20/III/80	29/IV/84
CENS ELECTORAL	2.832	3.069
CIU	649	1.325
ERC	150	133
PSC	572	512
VCD/CDS	202	
AP		94
PSUC	110	32
ENTESA	—	43
ABSTENCIÓ	40%	27%

ELECCIONS PARLAMENT EUROPEU

	VOTS	%
FN	10	
CIU	753	31'6
PEN	216	9
AP	190	7'9
CDS	55	2'3
C. VERDS	59	2'4
MB	16	
ESQUERRA DELS POBLES	11	
PSC	984	41'3
INICIATIVA PER EUROPA	29	1'2
ALTERNATIVA VERDA	16	
ALTRES	43	4'3
VOTS VÀLIDS	2.382	

UN XIC DE TOT

REFRANYS DE MAR

- Al mar, gent de faixa; a la riba, mestres d'aixa.
- Vaixell de Blanes o de Lloret, vaixell complet.

GRANS DE SENY

- Una vida no val res; però res no val una vida. (A. Malraux)
- La intuïció és, a voltes, més forta que la raó. (J.S.R.)

ACUDITS

- El súmmum de la paciència: ficar un parell de sabates velles dins d'una gàbia i esperar que cantin.
- El de l'avarícia: perdre els talonets de ferro d'unes sabates i suïcidar-se per no saber on.
- Un senyor, després d'haver corregut dues hores en taxi, es dona bruscament compte que no tindrà prou diners per pagar. Per sortir-se d'aquest mal pas que podia acabar-se malament, troba una estratagema i adreçant-se al taxista li diu:
-Acabo de perdre dins del vostre taxi un bitllet de 5.000 pts.; feu el favor de parar-vos davant de l'estanc de la cantonada que compraré una capsa de llumins, ja que aquí dintre al cotxe no hi veig res. El taxista obeeix. Efectivament, quan el client surt de l'estanc el taxi ja ha desaparegut.

CONSELLS DOMÈSTICS

- Si la salsa de tomàquet, -o la salsa a base de vi- us surt massa àcida, afegiu-hi un terròs de sucre.
- Si la paella contenint oli al foc o qualsevulla matèria grassa s'inflama, sobretot no hi tireu aigua; en moments de pànic com aquests, allò que teniu més a l'abast per a apagar el foc és la sal; buideu-hi el pot, si cal.

GASTRONOMIA CLOÏSSES FARCIDES

Per a 6 persones

Temps de preparació: 40 minuts

Ingredients: 6 dotzenes de cloïsses, 300 g de mantega (mig salada i a temperatura ambient), 1 ceba escalunya (o una ceba si no en teniu), 1 cullerada gran de julivert trinxat, 1/2 got de vi blanc (5 cl.), 3 grans d'all, 1 pessic de sal i pebre, si es vol.

En el morter on haureu picat l'all i l'escalunya afegiu-hi la mantega, el vi, el julivert, la sal i el pebre.

Bateu conscientment amb una forquilla i quan veureu que el vi ja és absorbit podreu dir que la farsa ja està feta.

Obriu les cloïsses crues. Escorreu-les. Ompliu cada closca (separades) de farsa. Col·loqueu-les al forn calent dins d'una plàtera de terra durant 10 minuts màxim. Treieu-la tan prompte comenci l'ebullició.

NO DIGUEU:

Crusat (soldat d'expedició)
Cruse
Crusus (de cruditat)
Cuadro
Cuajar

Cuartel
Cubo
Cubito
Cuento

Cuidado!

Cuidado
Cuidados

DIGUEU:

Croat
Cruilla, encreuament
Crus (ex.: alls crus)
Quadre
Quallar-se, coagular-se, agrumollar-se
Caserna, quarter
Cub (geometria), galleda
Cubet, glaçó
Conte, història, romanços, orgues
Compte!, alerta!, guarda!, ep!, ves!
Cura (tenir cura de)
Acurat, curós, amament

Publicacions rebudes en la Redacció de "l'Escalenc": Hora Nova.-La Terra.-Forn d'anells.-Perlas y cuevas.-Trenta vuit comarques.-Informe mensual de "La Caixa".-Campanya de dinamització cultural.

Salut a "PUNT DIARI CATALUNYA NORD", setmanal gironí nascut el 8 de maig darrer, destinat als habitants de Capcir, Cerdanya, Conflent, Fenolledes, Rosselló i Vallespir. Comporta 28 pàgines, format "Punt Diari", i conté varies informacions: lligams amb Catalunya Sur, notícies interessant les dues Catalunyaes, Correu de lectors, lingüística, intercanvis culturals, cròniques de Perpinyà, art, esports, Cinema, T.V. i manifestacions diverses. Enhorabona i per molts anys!

El gironí Pep VILA va guanyar a l'abril proppassat, el Premi "Vila de Perpinyà Modest Sabaté" 1987, dotat amb 25.000 frs. (500.000 pts.), pel seu llibre "Dinyà". El Premi "Vila de Perpinyà" és un guardó de força prestigi i molt cobejat. Enhorabona a tan distingit coprovincià!

BUSCA LES VUIT DIFERÈNCIES

DELEGACIÓ D'HISENDA

SORTIDA

ENTRADA

¡I AQUEST DEU SER EL MONUMENT AL CONTRIBUENT HONRAT

RECUILL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 64

